

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Αθήνα, 3 Απριλίου 2008

Απάντηση του Υφυπουργού Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων κ.

**Ανδρέα Λυκουρέντζου σε επίκαιρη ερώτηση
του βουλευτή του ΛΑ.Ο.Σ. κ. Κυριάκου Βελόπουλου**

Ο Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων κ. Ανδρέας Λυκουρέντζου, απαντώντας σε επίκαιρη ερώτηση του βουλευτή του ΛΑ.Ο.Σ. κ. Κυριάκου Βελόπουλου με θέμα την προστασία της γλώσσας μας, ανέφερε μεταξύ άλλων τα εξής:

«Η εισαγωγή της δημοτικής γλώσσας στη δημόσια διοίκηση και την εκπαίδευση υπήρξε στα πρώτα μεταπολιτευτικά χρόνια, επιτακτικό αίτημα των καιρών. Η ομιλουμένη σύγχρονη δημοτική γλώσσα, η φυσική γλώσσα των νεοελλήνων, επαξίως πήρε τη θέση της καθαρεύουσας. Γιατί ακόμα και οι υποστηρικτές της καθαρεύουσας, στην καθημερινή προφορική επικοινωνία χρησιμοποιούσαν τη δημοτική. Η καθαρεύουσα όπως πολύ καλά γνωρίζετε, κατά βάση χρησιμοποιήθηκε στο γραπτό λόγο.

Θέλω να θυμίσω ότι ο Ν. 309/1976 περί οργανώσεως και διοικήσεως της γενικής εκπαίδευσης, επισημοποίησε τη χρήση της δημοτικής γλώσσας στην εκπαίδευση. Συγκεκριμένα στο άρθρο 2 του Ν.309/30.4.'76 ορίζεται ότι *«η γλώσσα της εκπαίδευσης είναι η Νεοελληνική και ότι ως Νεοελληνική εννοείται η δημοτική γλώσσα συντεταγμένη άνευ ιδιωματισμών και ακροτήτων»*

Επισημαίνεται ότι η εισαγωγή της δημοτικής έγινε κατόπιν σύμφωνης γνώμης ειδικών επιστημόνων έπειτα από ομόφωνη απόφαση της Βουλής των Ελλήνων και συνεπώς δεν υπήρξε αυθαίρετη πολιτική απόφαση. Η χρήση της δημοτικής επεκτάθηκε σταδιακά και στη δημόσια διοίκηση και σήμερα βέβαια είναι η επίσημη γραπτή και προφορική γλώσσα των Ελλήνων. Τόσα χρόνια μετά την μεταπολίτευση η δημοτική γλώσσα ανταποκρίθηκε σε όλες τις επικοινωνιακές ανάγκες των Ελλήνων, στην επιστήμη, στην εκπαίδευση, στη διοίκηση, στη λογοτεχνία, στη δημοσιογραφία.

Η Νεοελληνική γλώσσα αποτελεί απόγονο της Αρχαίας ελληνικής γλώσσας και η χρήση της διέπεται από σύστημα κανόνων που διδάσκονται στα σχολεία, ενώ η γραπτή μορφή της ακολουθεί την ιστορική ορθογραφία, η οποία συνδέει τις λέξεις με την ετυμολογία τους. Σε καμία περίπτωση επομένως η ορθή χρήση της δημοτικής γλώσσας δε συνιστά αποδόμηση και καταστροφή της γλώσσας.

Η εισαγωγική του μονοτονικού συνέβαλε στην ορθογραφική απλούστευση, δηλαδή ήταν επιβαλλόμενη εκ των πραγμάτων και σε καμία περίπτωση δεν έβλαψε τη γλώσσα. Αντίθετα, έλυσε πολλά προβλήματα. Συγκεκριμένα το μονοτονικό σύστημα διευκόλυνε σημαντικά τη γλωσσική διδασκαλία, αρχής γενομένης από το Δημοτικό. Για τους λόγους αυτούς, η καθιέρωση του μονοτονικού συστήματος αποτέλεσε στοιχείο της γλωσσικής μεταρρύθμισης.

Θέλω όμως να επισημάνω τα εξής: Το πολυτονικό σύστημα διδάσκεται στη Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση μέσω του μαθήματος των Αρχαίων ελληνικών. Στο πλαίσιο ενίσχυσης της γλωσσικής διδασκαλίας στα σχολεία, επανήλθε το 1991, επί Κυβερνήσεως της Νέας Δημοκρατίας, η διδασκαλία της Αρχαίας ελληνικής γλώσσας στα Γυμνάσια, ενώ κατά το έτος 2006 έγινε αύξηση των ωρών διδασκαλίας του μαθήματος της Αρχαίας ελληνικής γλώσσας σε όλες τις τάξεις του Γυμνασίου και του Λυκείου.

Συνεπώς σε ότι αφορά στο γραπτό λόγο των Ελλήνων στη δημόσια και ιδιωτική τους ζωή, είναι προφανές ότι ο καθένας είναι ελεύθερος να χρησιμοποιεί το τονικό και γραμματικό σύστημα που επιλέγει σύμφωνα με τα προσωπικά του κριτήρια. Μετά απ' όλα αυτά θεωρώ ότι ουδεμία ανησυχία υπάρχει. Αντίθετα υπάρχει ευθύνη για την προστασία της ακεραιότητας της ελληνικής γλώσσας».